

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En anden Bøn, i sit yderste selff at bede

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En anden Bøn, i sit yderste selff at bede", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-workid58532.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

En anden Bøn, i sit yderste selff at bede.

O HERRE IESu CHriste: Ieg beder dig ved din Grundløse Barmhiertighed, at du vilt forlade mig alle mine Synder, oc styrcke min Siel, paa denne lange Vey, der ieg nu effter din Guddommelige Villie maa vandre i et wbekient Land: Ieg troer visselige oc wryggelige, at du est død for mine Synders skyld, oc est opstanden mig til Rætferdighed, oc du haffuer forladt mig mine Synder aff Naade, oc tilsagdt mig det Euige Liff. O HERRE, denne min Tro, veed| ingen bedre end du, Du est der til mit Vidmßbyrd, at dette er mit Hierte, oc yderste villie, at dø i saadan en Tro, paa din lutter Barmhiertighed: Oc dersom ieg aff Vee oc Smerte, ved nogen wfornufft eller Anfectning, fulde her fra, O HERRE, saa lad mig icke dø i Vantro eller Fortuilelse, Men styrcke mig med din Naade, oc formeere mig min Tro, at mig intet Ont kand skade, Thi paa din Hielp oc Trøst forlader ieg mig alleene, i Liff oc Død: Saa opholt mig nu midt vdi all nød oc Dødsens fare,| oc giør mig med dig euig salig. O HERRE IESu, I dine Hænder befaler ieg min Aand, Du haffuer forløst mig du trofaste Gud, Dit Naffn være æret oc benedidet vdi all Euighed, AMEN.